

kupní k prodaným pozemkům. Tu pak žalobce vůbec netvrdil, že se splnil předpoklad k výkonu práva předkupního, t. j. že žalované družstvo chce pozemky od něho koupené zciziti — a již z toho důvodu nemůže se žalobce domáhati odevzdání pozemků do svého vlastnictví.

Že žalobce nemůže se domáhati zrušení kupní smlouvy z důvodu nevědku jednotlivých členů žalovaného družstva, po případě členů tělocvičných jednot S. v K. a v B., dovodily správně nižší soudy a dovolatel se odkazuje v příčině té k příslušným důvodům obou rozsudků.

Čís. 13510.

Zavázal-li se manžel soudním smírem, že bude platiti výživné pro dítě manželce, nesprostil se závazku ze smíru tím, že složil výživné pro dítě do sirotčí poklady. Lhostejno, že se toto složení stalo za exekuce k vydobytí výživného, v níž bylo vymáhajícím věřitelem dítě zastoupené manželkou jako opatrovnící k činu.

(Rozh. ze dne 4. května 1934, Rv II 708/32.)

Žalovaný nezletilec vedl proti svému manželskému otci exekuci k vydobytí výživného. Žalobu o nepřipustnost exekuce pro c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e zamítl, o d v o l a c í s o u d uznal podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y :

Nelze souhlasiti s právním názorem odvolacího soudu, že vymáhaný nárok zanikl zaplacením. Podle soudního smíru ze dne 8. května 1928 mezi manžely Richardem K-em a Hermínou K-ovou při rozvodu manželství zavázal se Richard K. platiti tehdejší ž a l o v a n é H e r m í n ě K - o v é výživné pro vlastní osobu 250 Kč a pro nezl. Leopolda K-a též 250 Kč měsíčně, pokud nezletilý Leopold K. bude ve výživě žalované, vždy 18. každého měsíce předem pod d ů h o n e m práva. Nesporno jest dále, že nezletilý byl ve výživě své matky Hermíny K-ové od 18. října 1928 do 17. července 1929, a že pro jeho výživné za tuto dobu byla povolena exekuce vnucenou dražbou polovice nemovitostí žalobcových, a že žalobce složil částku exekučně vymáhanou 2.250 Kč pro nezletilého Leopolda K-a dne 14. listopadu 1930 do sirotčí pokladny. Nezanikl proto nárok exekučně vymáhaný zaplacením, když podle smíru exekuční titul tvořícího mělo býti placeno Hermíně K-ové pro nezletilého Leopolda K-a, kterého měla ve své výživě. Nemění na tom nic, že exekuce byla vedena nezletilým Leopoldem K-em zastoupeným Hermínou K-ovou jako opatrovnící, když výživné mělo býti placeno podle smíru Hermíně K-ové a jí placeno nebylo. Pokud výživné nebylo zaplaceno k rukám Hermíny K-ové, nezanikl nárok vymáhaný zaplacením. Posoudil tedy p r v ý s o u d v tomto směru věc správně. Jde o výživné měsíčně předem splatné k rukám osoby, jež má nezletilého ve své výživě a ž a l o b c e s o u d n í m s m í r e m s e z a v á z a l t o t o v ý ž i v n é m ě s í č n ě p ř e d e m p l a t i t i H e r m í n ě K - o v é n a v ý ž i v u n e z l. L e o p o l d a K - a . Vymáhajícím věřitelem jest ovšem nezletilý Leopold K. zastoupený Her-

mínou K-ovou jako opatrovníci k činu, avšak výživné pro tohoto nezletilého mělo býti placeno měsíčně předem Hermíně K-ové, již zapláceno nebylo, a proto nemohl se povinný zprostiti závazku tím, že složil vymáhanou částku pro nezletilého do sirotčí pokladny, neboť tím nesplnil svůj závazek ze smíru, a proto nárok exekucí vymáhaný tímto složením nezanikl. Hermína K-ová hledíc k soudnímu smíru nebyla povinna osvědčovati u opatrovnického soudu, kolik na nezletilého vynaložila.

Čís. 13511.

Společnosti s r. o. (zákon ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák.).

Zápisem odštěpného závodu cizozemské společnosti s r. o. do tuzemského rejstříku nevzniká nový, od hlavního závodu odlišný podmět.

Předpisu § 2 (2) zákona nelze použítí, bylo-li jednáno v zastoupení tuzemské representace cizozemské společnosti s r. o., jejíž tuzemská representace nebyla dosud zapsána do rejstříku.

(Rozh. ze dne 5. května 1934, Rv I 1606/32.)

Žalovaný objednal u žalující firmy zboží jako ředitel a v zastoupení chystané tuzemské representace cizozemské (vídeňské) společnosti s r. o. Žalobě o zaplacení kupní ceny procesní soud první stolice vyhověl, o d v o l a c í s o u d žalobu zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Podle § 2 odst. (1) zákona o společnostech s r. o. vzniká tuzemská společnost s ručením obmezeným teprve zápisem do obchodního rejstříku, jenž má tu účinek konstitutivní. Společnost, do obchodního rejstříku nezapsaná, právně neexistuje, nemajíc ani právní subjektivitu. Aby předešel újmě, jež by z toho mohla vzejíti osobám, pravý stav věci neznajícím, stanovil zákon v druhém odstavci téhož zákonného ustanovení osobní závazek těch, kdož předsevzali právní jednání jménem společnosti, dosud v obchodním rejstříku nezapsané. Předpokladem tohoto osobního ručení je, by bylo jednáno jménem společnosti existující již f a k t i c k y, nikoliv však dosud právně. Naproti tomu dosah prvního odstavce § 107 zákona o společnostech s r. o. jest podstatně jiný. Tu zápis odštěpného závodu cizozemské společnosti v tuzemsku nemá účinek konstitutivní a nemůže tu proto dopadati ani účel, ustanovením § 2 odst. (2) cit. zák. sledovaný. Že tomu tak, vyplývá již z ustanovení § 108 čís. 1 zák. o společnostech s r. o., podle něhož předpokladem pro zápis odštěpného závodu v tuzemsku je sama právní jsoucnost cizozemské společnosti. Mohou proto i cizozemské společnosti, není-li to ovšem mezinárodní dohodou zakázáno — čemuž v poměru Československé republiky s republikou Rakouskou není — v tuzemsku provozovati obchody, nabývati práv a se zavazovati jako jiné osoby fyzické. Chtějí-li ovšem provozovati obchody v tuzemsku prostřednictvím odštěpného závodu, je podle § 107 (1) zákona o společnostech s r. o. nutným zápis odštěpného závodu do tuzemského obchodního rejstříku. Tímto zákon-